

[Ministeren for udenrigsøkonomi.]

lidt om, hvad det vil være muligt at opnå. Det skal jeg nu forsøge at berøre ved en gennemgang af markedsplanerne.

Vedrørende den nordiske toldunion kan jeg henvisse til den redegørelse, som den højtærede økonomiminister hr. Bertel Dahlgaard vil give.

For de to europæiske planers vedkommende er der sket en hastig udvikling gennem det sidste år. For et år siden, da vi sidst debatterede disse problemer i det høje ting, var forhandlingerne om dannelsen af toldunionen mellem de seks endnu ikke ført til ende. For frihandelsrådets vedkommende havde der kun fundet indledende, rent tekniske undersøgelser sted. Nu er den europæiske økonomiske union mellem de seks en realitet, og drøftelserne om frihandelsområdet befinder sig på et stadium præget af intensive forhandlinger. Traktaten mellem de seks lande, den såkaldte Romtraktat, blev underskrevet den 25. marts i fjor. Den blev ratificeret i løbet af foråret og sommeren, og den er nu, den 1. januar i år, trådt i kraft, således at de seks for tiden er i færd med at konstituere sig, er ved — i henhold til reglerne i traktaten — at nedsætte et ministerråd, et fælles parlament, et fælles administrativt organ, en fælles domstol o. s. v., hvorimod de første praktiske resultater af Romtraktaten først vil kunne ventes efter 1. januar næste år med de første skridt i retning af gradvise toldnedsættelser de seks lande imellem.

Romtraktaten sigter imidlertid videre end blot til dannelsen af en toldunion. Den sigter imod dannelsen af et økonomisk fællesskab imellem de seks lande. Et hovedelement i dette økonomiske fællesskab er en toldunion, der agtes gennemført i løbet af en overgangsperiode på 12-15 år, som jeg allerede har nævnt det. Toldunionen oprettes ved, at man mellem de seks lande indbyrdes fjerner alle toldsatser og alle direkte importreguleringer og så til gengæld indfører en fælles toldsats udadtil.

Det er på ganske samme måde, toldunionen mellem de nordiske lande bliver til, men der er den betydelige forskel mellem den nordiske toldunion og de seks' toldunion, at medens den nordiske toldunion har lave toldsatser udadtil, har de seks' toldunion

meget høje toldsatser udadtil. For at sikre, at bestemmelserne om handelens frigørelse imellem de seks indbyrdes kan foregå under rimelige konkurrencevilkår, indeholder traktaten regler om forbud eller kontrol med karteller, monopoler og andre konkurrencebegrænsende foranstaltninger samt bestemmelser om subsidier, om dumping og om statshandel. Der skal desuden gradvis gennemføres en fælles handelspolitik udadtil og en vidtgående økonomisk sammenslutning.

Det økonomiske fællesskab mellem de seks omfatter tillige landbrug og fiskeri, men det er ikke hensigten at skabe et frit marked for landbrugsvarer. Målet er gradvis at gennemføre en fælles landbrugs politik baseret på et reguleret marked. Det regulerede marked kan antage forskellige former i de enkelte lande, og en lang række forskellige midler kan tages i anvendelse. De nærmere regler for brugen af disse dirigerende midler skal udarbejdes af fællesskabets institutioner, og arbejdet hermed skal forberedes på en landbrugskonference, der formodes at blive afholdt i efteråret eller henimod slutningen af dette år. Det er denne landbrugskonference, Danmark har fremsendt anmodning om at blive deltager i, en anmodning, vi næppe kan vente svar på før på et senere tidspunkt.

Også for landbrugsområdet skal told og direkte importreguleringer afvikles, men medlemslandene vil kunne opretholde en vis beskyttelse af deres nationale landbrug gennem minimalprissystemer, der gør det muligt at hindre, at der fra de andre medlemslande indføres landbrugsprodukter til lavere priser end dem, man i det enkelte land blandt de seks ønsker at tilsikre sit eget landbrug. Det kan f. eks. gøres ved at standse helt for importen, dersom priserne på hjemmemarkedet for den pågældende vare falder under et bestemt niveau. Minimumspriserne er altså en effektiv form for importregulering også over for andre medlemmer af de seks, og de er samtidig et middel til at forøge og beskytte den indenlandske produktion.

I de første 8-10 år af overgangsperioden vil de enkelte lande frit kunne fastsætte disse minimumspriser, men senere skal der ifølge traktaten finde en fastsættelse sted ved afstemning i de seks' ministerråd, hvor